

наша СЛОВА

Не пакідайце ж мовы нашай беларускай, каб не ўмёрлі!
ФРАНЦІШАК БАГУШЭВІЧ

Газета выходзіць з сакавіка 1990 года

№ 6 (1053) 8 ЛЮТАГА 2012 г.

У Косаве ўшанавалі Касцюшку

Урачыстасці з нагоды 266-годдзя змагара за свабоду Тадэвуша Касцюшкі прыйшли 4 лютага ў Косаве на Берасцейшчыне з удзелам прадстаўнікоў міжнароднай супольнасці.

Акрамя мясцовых уладаў і прадстаўнікоў грамадскасці, на ўрачыстасці ў Косава прыехалі дыпламаты амбасадаў ЗША, Польшчы, Швейцарыі, Расіі. Напачатку дэлегацыі ўсклалі кветкі да каменя Касцюшкі каля адноўленай 7 гадоў таму сядзібы.

Потым адбылася экспкурсія ў музей Касцюшкі, які месціцца ў сядзібе на тым самым падмурку, на якім яна знаходзілася і стагоддзі раней. Дэлегацыі прывезлі музею падарункі, сярод якіх каштоўныя рэчы часоў Тадэвуша Касцюшкі.

Ва ўрачыстых прамоўках дыпламаты адзначылі значнасць постаці Тадэвуша Касцюшкі для многіх краінаў свету. У прыватнасці, кіраўніца аддзела адукацыі і культуры амбасады ЗША ў Менску Кэрры Лі падкрэсліла тое, што ідэі Касцюшкі актуальная і сёння:

- Яго ідэі аб свабодзе і роўнасці амаль на стагоддзе апярэдзілі палітычную думку ў Еўропе і Амерыцы. І яны актуальнай і сёння.

Прыехалі ў Косава і прадстаўнікі грамадскасці з Берасця, Баранавічай, Бярозы, шмат тут прысутнічала і мясцовых людзей. Баранавіцкі ўкраінец Рыгор Грый кака:

- Я прыехаў сюды як украінец, каб ушанаваць памяць героя, сімвала Беларусі – Касцюшку. Таму што такія героі патрэбныя і ў наш час. І, напэўна, каб ён зараз устаў з магілы, то сказаў бы, што так не трэба жыць, мы мусім жыць як людзі ў гэтай краіне, бо мы жывём у Еўропе.

Мясцовы, івацэвіцкі актыўіст Станіслаў Халадовіч кажа, што Касцюшка змагаўся за ідэалы, якіх у нашай краіне няма цяпер:

- Я так мяркую, што калі б даведаўся Касцюшка, што зараз робіцца ў нашай краіне, за якую ён гатоў быў гала-

ву скласці, дык ён некалькі разоў перавярнуўся б у магіле.

Але каб ідэалы Касцюшкі вярнуліся на гэтую зям-

лю, тут павінен гарэць зінч памяці пра яго, таму і не занясе нікі снег сцежку сюды.

Nau kar.

АБ'ЯВА

8 лютага ў межах кампаніі "Будзьма" адбудзеца сустэречас цыклу "Чытаем сваё"

Запрошаныя гості – галоўныя рэдактары газеты "Новы час" Аляксей Кароль і рэдактар дадатку "Літаратурная Беларусь" Алесь Пашкевіч

Пачатак 17.30 на Румянцева, 13.

Уваход вольны.

ISSN 2073-7033

75 гадоў з дня нараджэння Міхася Стральцова

Стральцоў Міхась, нарадзіўся 14.02.1937 г. у вёсцы Сычын Слаўгарадскага раёна Магілёўскай вобласці ў сям'і настаўніка.

Скончыў аддзяленне журналістыкі філалагічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта (1959). Працаўваў у газете «Літаратура і мастацтва» (1959-1961, 1969-1972), часопісах «Полымя» (1961-1962), «Маладосць» (1962-1968), з 1984 г. - загадчыкам аддзела мастацтва, крытыкам і бібліографіям часопіса «Неман». Сябра СП СССР з 1962 г. Памёр 23.08.1987 г.

Першае апавяданне надрукаваў у 1957 г. (часопіс «Маладосць»). Аўтар зборнікаў апавяданняў «Блакітны вецер» (1962), «Сена на асфальце» (1966), аповесці «Адзін лапаць, адзін чунь» (1970), кнігі прозы «Падарожжа за горад» (апавяданні, аповесць, 1986), кнігі выбра-

ных твораў «На ўспамін аб радасці» (1974), «Выбранае» (проза, паэзія, эсэ, 1987).

Выйшлі зборнікі вершаў «Я длоўца куст» (1973), «Цень ад вясла» (1979), «Яшчэ і заўтра» (1983), «Мой свеце ясны» (1986).

Выдаў кнігі літаратурнікі, крытыкі і бібліографіі часопіса «Неман». Сябра СП СССР з 1962 г. Памёр 23.08.1987 г.

райскіх, італьянскіх, лаціна-амерыканскіх паэтаў.

Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР імя Янкі Купалы (пасмяротна, 1988) за кнігу вершаў «Мой свеце ясны».

Заява сакратарыяту ГА "Саюз беларускіх пісьменнікаў"

Як паведамілі СМИ, у Віцебскай абласной бібліятэцы скасоўваецца аддзел беларускай літаратуры.

Цяпер кнігі на беларускай мове чытаемі давядзенцамі шукаць па розных аддзелах, але шмат выданняў яны больш не знойдзуту наогул — ідзе масавае спісанне беларускіх кніг, іх адпраўляюць у макулатуру...

Сакратарыят ГА "Саюз беларускіх пісьменнікаў" выказвае занепаконенасць такой пазіцыі і дзеяннямі кіраўніцтва бібліятэкі, аддзела культуры Віцебскага аблвыканкаму і Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь. Падобны крок у абвешчаны Год кнігі выглядае неабдуманым і толькі пагаршае сітуацыю з неабходнасцю папулярызацыі нацыянальнай літаратуры.

Сакратарыят ГА "СБП" заклікае дзяржаўныя органы і кіраўніцтва Віцебскай абласной бібліятэкі адмінінцы ганебнае рашэнне і аднавіць працу ліквідаванага аддзела.

30 студзеня 2012 г.
Прэсавая служба СБП (<http://lit-bel.org>).

Беларускую мову выціскаюць з ВНУ

У ВНУ краіны будзе скарочаны шэраг спецыяльнасцяў, і перадусім тых, на якіх рыхтуюць адмыслоўцаў у галіне беларускай мовы.

У Міністэрстве адукацыі тлумачаць гэта незапатрабаванасцю такіх адмыслоўцаў. Многія ліца, што скарачэнне навучання па беларускамоўных спецыяльнасцях сведчыць пра катастрофічны стан беларускай мовы і сярэднія адукацыі агулам.

Шэраг спецыяльнасцяў па беларускай філалогіі і журналістыцы будзе скасаваны ў Педагагічным універсітэце імя Танка ў Менску і ў Марі-

лёўскім універсітэце імя Куляшова. У Міністэрстве адукацыі пацвярджаюць гэты факт, але адмаўляюць паведаміць, ці абліжанаеца скарачэнне навучання беларускай мове толькі Маріёвам і Менскам. У прыватнасці, намеснік кіраўніка ўправы вышэйшай адукацыі Э. Шаўцоў сказаў наступнае:

- Натуральна, што мы ажыццяўляем падрыхтоўку ў адпаведнасці з неабходнасцю па розных спецыяльнасцях. І калі некаторыя ВНУ не выканалі набор, які яны самі і планавалі, то, верагодна, — так, набор будзе скарачацца.

Скарочэнне навучання

беларускай мове ў вышэйшай школе яшчэ больш паглыбіць заняпад беларускай мовы, якая і цяпер у катастрофічным стаНЕ, мяркуе намесніца старшыні грамадскай арганізацыі «Таварыства беларускай школы» Тамара Мацкевіч:

- У нашай краіне мэтанакіравана знішчаеща тое, што дзяржава абавязаная падтрымліваць. І знішчаеща гэта таму, каб усведамленне сябе беларусамі як нацыяй не пранікала глыбока ў грамадства і не выхоўвалася ў нашых дзяцей. І знішчэнне мовы — адзін сродак таго палітыкі.

Паводле Галіны Абакунчык.

ТЭКСТЫ, якія прапануюцца Таварыствам беларускай мовы імя Францішка Скарыны для 5-й Агульнанацыянальной дыктуюкі

Паважанае спадарства! Запрашаем Вас прыняць уздел у 5-й Агульнанацыянальной дыктуюкі, першы этап якой прымеркаваны да Міжнароднага дня роднай мовы і адбудзеца 21 лютага 2012 г.

Прапануем наступныя тэксты для чытання на дыктуюкі.

З павагай, старшыня ТБМ Алег Трусаў.

РОДНАЯ МОВА

Максім Танк

З легендаў і казак быльых пакаленняў,
З калосся цяжкага жытоў і пшаніц,
З сузор’яў і сонечных цёплых праменяў,
З грымулага зяння бурлівых крыніц.
З птушынага шчэбету, шуму дубровы,
І з гора, і з радасці, і з усяго
Таго, што лягло назаўсёды ў аснову
Святыні народа, бяссмерця яго, —
Ты выткана, дзіўная родная мова.

Няма на зямлі таго шчасця і гора,
Якога б ты нам перадаць не магла.
Няма такіх нетраў, глыбокага мора
І гор, праз якія б ты не правяла
Мяне на радзіму, туды, дзе сягоння
Стайць акрываўлены вораг з пятлій
Над спаленай хатай, над родным загонам,
Над будучынай і песняй маёй —
Над тым, што было і што век будзе вольным.

Народ пранясе цябе, родная мова,
Святым незгасальным у сэрцы сваім
Праз цемру і годы змаганняў суворых.
Калі ж ападзе і развееща дым,
І нівы васкрасшыя закаласяцца, —
Ізноў прашуміш ты вясновым дажджом,
Ізноў зазвіш ты у кожнай у хаце,
Цымбалам дасі іх сярабраны гром
І вусны расквеціш усмешкай дзіцяці.

1943 г.

Ліст у рэдакцыю

(замест прамовы на святкаванні дваццацігадовага юбілею ў Беларускім дзяржаўным тэатры
23 чэрвеня 1925 года)

Беларусь на сваім доўгім вяку нямала чаго перажыла. Не раз і не два была арэнай крывавых змаганняў Захаду і Усходу за панаванне над падняволенымі народамі. Паншчыну перанесла на сваіх працавітых плячах. Але Беларусь яшчэ і іншую адьгрывала ў гісторыі ролю: праз яе ашшары і народ ішлі калісці, у той час вялікія і агульналюдскія, ідэалы науки і ведаў...

Калі ж прыгледзімся ў сучасныя з'явы, то доля Беларусі тая самая, толькі на іншы манер: праз яе ашшары і народ ізноў ідуць ... вялікія агульначалавечыя ідэі... І, разумеецца, мусіць прыйсці той час, калі Беларусь будзе зноў арэнай вялікіх змаганняў. Трэба толькі цвёрда верыць, што верх возьме праўда, бо на свеце больш працоўных сумленных рук, як тых несумленных, што няволю сеюць.

Але што ні тварылася б на свеце, беларуская думка аб нацыянальной і сацыяльной волі як жыла, жыве, так і жыць будзе. Наша беларуская настаўніцтва, выхаванае і загартаванае, павінна і будзе сеяць гэтыя думкі сярод наших дзяцей.

На змену старым барацьбітам за волю і долю людзей ідзе новая беларуская змена, ідзе наша маладзь, наш бунтарскі маладняк. Дык няхай жа жыве беларуская бунтарская песня змагання, вызвалення і свабоды!

(Паводле Янкі Купалы.)

Дзесям дастаткова ведаць на дзяржаўнай мове 62 слова?

У Татарстане, дзе моўная ситуацыя нагадвае беларускую, заяўлена пра новы падыход да навучання мове. Методыка прадугледжвае вывучэнне абедзвюх дзяржаўных мовай, але ў рэальнасці расейская, якая дамінуе ў грамадстве, у дадатковай падтрымцы патрэбы не мае.

Пастаўлена, што дзеци 4-5 гадоў аваляваныя вedaць 62 слова па-татарску і па-расейску. Ужо ў 4 класе школы іх слоўнікавы запас павінен складаць 1167 словаў. Лічбы тлумачаць заходнім досведам: распрацоўшчыкі, маўляў, баставацца на сусветных методыках выкладання мовай.

— Мы пакуль не ведаєм, што гэта за слова, — расказвае дырэктар татара-башкірскай службы Рады ў Свабода Рым Гільфанаў. — Прэм'ер-міністар заявіў толькі, што гэты спіс быў вызначаны з улікам меркавання міжнародных доследаў філологаў. Мы спрабуем атрымаць гэты спіс. Але цікава, што нарада з гэтай нарады прайшла 31 студзеня, а праграму вырашылі рэалізоўваць ужо з лютага. Сёння 1 лютага — мы тэлефанавалі ў розныя дзіцячыя садкі Татарстану — ніхто пра гэта нічога не чуў.

Асноўная мэта навацыя — зацікавіць дзяцей. Таму

I мне ўсё роўна, якая мова...

Захацелася працягнуць размову, якую распачаў Міхась Тычына ў допісе “Замова за мову” (гл. “НС” ад 25 студзеня г.г.). Як піша аўтар, суседка сказала яму: “А мне што руская, што беларуская [мова] — якая розніца?”

Колькі разоў мне, для каго беларуская мова няродная, прыходзілася засмучаць падобнымі выказваннямі ад карэнных беларусаў. Наколькі я разумею, “якая розніца” ў норме павінна азначаць, што чалавек свабодна валодае дзвюмі мовамі і лёгка пераходзіць з адной на адну. На справе ж, “якая розніца” амаль заўжды звязана з няўменнем свабодна выказвацца на адной з гэтых моў. Тут прысутнічае нейкі самападман: насамроч не “усё роўна”.

Некалі я пісаў у “НС”, што абедзве мовы ў Беларусі многім ўспрымайца як прыналежнасць афіцыёзу, больш для пісмовага, чым для вуснага маўлення. “Трасянка”, відаць, будзе існаваць яшчэ вельмі доўга. Але прэстыжным павінна стаць прыгожае і пісьменнае маўленне на дзвюх мовах.

Не трэба абурацца, чуючи “мне ўсё роўна, якая мова”. Да такіх людзей трэба

Павел Сцяцко

Мовазнаўчы досьвед

Грыпа і грып. Ці грыпа Вас мінула? У мяне не шта падобнае да грыпу — усё цагнеца (Маладосць. 2011. № 12. С.90). У народнай мове (Захадній Беларус) найменне заразнага віруснага захворвання — грыпа — не супадае ў вымаўленні з назвай у літаратурнай мове — грып. Яны маюць неаднолькавую граматычную форму: грыпа (жан. род) і грып (муж. род). Найменне хваробы — з французскай мовы — grippre, яно мае два склады (дзве галосныя). Трапіла ў беларускую мову праз польскую, дзе яно таксама жаночага роду — grypa.

Маладзёнка. “Юджын ёй падміргнуў. **Маладзёнка** сарамліва адвяла позірк, падхапілася і зацокала абцасамі прэч”. (Маладосць. 2011. № 12. С.37). Пазаслоўнікавае **маладзёнка** — жаночая форма ад **маладзён** (**маладзёнка**). У гаворках Захаду Беларусі тут выступае адпаведнік з суфіксам-янк-а: **маладзянка**. Як і **халасцянка** ‘незамужняя жанчына’.

Збачэнец. “Разбэчаны падонак, **збачэнец...** Чаму ён навучыць моладзь?!?” (Маладосць. 2011. № 12. С.34). Пазаслоўнікавае **збачэнец** ад збочыць (збач-энец) ‘сысці ўбок, змяніць свае погляды, прынцыпы, паводзіны (у горы бок, кірунак)’ (Тлумачны слоўнік беларускай мовы. Т. 2. С. 432). Наватор выкарыстоўвае як сінонім да **збачэнца** ‘сысці ўбок, змяніць свае погляды, прынцыпы, паводзіны (у горы бок, кірунак)’ (Тлумачны слоўнік беларускай мовы. Т. 2. С. 432). Наватор выкарыстоўвае як сінонім да **збачэнца** ‘сысці ўбок, змяніць свае погляды, прынцыпы, паводзіны (у горы бок, кірунак)’ (Тлумачны слоўнік беларускай мовы. Т. 2. С. 432).

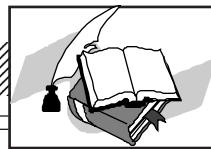
Навершы. “Бронзаве **наверши** ускрылі лёгка, а вось пліта паддаваца не хачела”. (Дзеяслой. 2011. № 6 (55), с.28). Пазаслоўнікавае **наверша** — ўтварэнне ад слова **верх**. Да склоўні значэнне ‘верхня частка прадмета, покрыва пахавальні, века труны’.

Нападаўца, нападаючы. “Дзённыя аблогі нападаўцаў будуть змяніцца научнымі вылазкамі абаронцаў”. (Дзеяслой. 2011. № 6 (55)). На месцы слоўнікавага **нападаўчы** (калька рас. **нападающий**) у жывой беларускай мове выкарыстоўвающа натуральны назоўнікавыя формы — аддзеяслойнічай найменні асобы з прадукцыйнымі суфіксамі-еи-/а-еи-/у-а-, -нік, -лнік: **нападаўца**, **навадавец**, **нападальник**, **нападнік**.

Хіруганіць, хітраўца, хітрыць. “Не хіругань, уладыка. Мне даклалі, што падчас асады ігумен з манахамі іх праз падземны ход да Дзвіны перанеслі” (Дзеяслой. 2011. № 6 (55). С.81). Пазаслоўнікавае **хіруганіц** — ўтварэнне ад народнага **хіруган** (**хіруг-ан**): **хіруган-іць**. Мае большую экспрэсіўнасць парадыннальна з слоўнікавымі **хітраўца**, **хітрыць**, што надаеца структурнымі элементамі ўтваральнага слова — суфіксамі -у-а + -ан.

Чапвёрачы. “Інос яго зламаны **чацвёрачы**”. (Дзеяслой. 2011. № 6 (55). С.130). Прыслоўе (пазаслоўнікавае **чацвёрачы**) мае значэнне ‘чатыры разы’. Такія адлічнікавыя прыслоўі паходзяць ад колькасных лічбнікаў (numeralia) і азначаюць адпаведна нумару колькасць ‘дзеяння’’. Ад лічбнікаў 1-3 узімаюць слова з фарматамі -ойчи: **аднойчи**, **двойчи**, **тройчи**, а пачынаюць з 4 — да асновы формы зборнасці дадаецца суфікс -ачы: **чацвёрачы**, **шасцёрачы** і г.д.

У літаратурнай мове гэтыя ўтварэнні не выкарыстоўваюцца, а ўжываюцца апісальная назва: **чатыры разы** (герой) і г.д.

Сустрэча з кіраўніцтвам рэспубліканскай Рады ТБМ Алегам Трусавым і Аленай Анісім

29 студзеня 2012 года ў Баранавічах сябры гарадской арганізацыі Таварыства беларускай мовы сустрэліся з кіраўніцтвам рэспубліканскай Рады ТБМ Алегам Трусавым і Аленай Анісім. Напачатку госці наведалі музей-садзібу Адама Міцкевіча ў Завосці (Баранавіцкі раён), Баранавіцкі Пакроўскі сабор і касцёл Узвіжання Святога Крыжа, што ў Баранавічах па вуліцы Куйбышава.

Затым гаварылі пра план дзеянісці ў новым годзе, пра тое, як прыгожа адзначыць 200-я ўгодкі з дня народзінаў паэта Паўлюка Багрыма, 130-я ўгодкі “бацькі” вандроўнага тэатра Уладзіслава Галубка, 210-я ўгодкі Ігната Дамейкі.

Размова, безумоўна, ішла і пра пашырэнне падпісчыкаў газеты “Наша слова”, 25-ці томнае выданне твораў Уладзіміра Каараткевіча, пра распаўсюд каліяровых каляндарыкаў на 2012 год. Дамовіліся, што сябры арганізацыі прымуць удзел у рэспубліканскай навукова-практычнай канферэнцыі “Сучасны стан беларускага краязнаўства і валанцёрскі рух”, якая адбудзеца ў Менску 16 красавіка 2012 года.

Віктар Сырыца,
старшыня
Баранавіцкай Рады ТБМ
імя Францішка Скарыны.

На здымках: 1. Наведванне Завосці; 2. Сустрэча ў Баранавічах.

Краязнаўчыя сустрэчы з кіраўніцтвам ТБМ у Мсціславе і Заслаўі

25 студзеня ў Мсціслаўскім раённым доме культуры адбылася сустрэча, якую ладзілі мясцовыя гісторычно-археалагічны музей і Таварыства беларускай мовы. Сабраліся настайнікі і вучні мсціслаўскіх гімназій і школ, аматары краязнаўства. У сустрэчы браў удзел старшыня ТБМ Алег Трусаў, які распавеў пра гісторыю мсціслаўскага краязнаўства, пра Насовіча і яго слоўнік, пра Краснянскага, які з 1912 годзе выдаў гісторыю Мсціслава, пра Міхася Ткачава і яго книгу “Замкі Беларусі”, якая вытрымала ўжо пяць выданняў.

На сустрэчы выступіў дырэктар музея Уладзімір Шылянкоў. Былі раздадзены календары з відамі Заслаўя, якім выдала Таварыства беларускай мовы.

Наши кар.

Юбілею Браніслава Тарашкевіча прысвячаецца

У аўторак, 31 студзеня 2012 г., Магілёўскае ТБМ злаўдзіла вечарыну, прымеркаваную да 120-годдзя вядомага беларускага грамадскага палітычнага дзеяча, мовазнайца, перакладчыка і публіцыста Браніслава Тарашкевіча. Госці імпрэзы – мовазнайца, сябар Рады ТБМ Вінцук Вячорка, мастацтвазнайца Сяргей Харэўскі – прывезлі ў Магілёў кнігу “Беларускі клясычны правапіс”.

Менавіта пра правапіс беларускай мовы і казалі на презентацыі кнігі ў Магілёве. Вінцук Вячорка распавеў пра тое, якай сітуацыі склалася ў Беларусі з тарашкевіцай. Як аўтар самога тэрміну “тарашкевіца”, Вячорка не выпусціўмагчымасці распавесці пра аўтара беларускай граматыкі Браніслава Тарашкевіча - менавіта яго праца па граматыцы і

пакладзены ў аснову кнігі “Беларускі клясычны правапіс”.

Шмат пытанняў у прысутных выклікала і тое, як каму зручней пісаць па-беларуску. Па меркаванні культуролага Сяргея Харэўскага, “выбар правапісу - гэта асабістая справа кожнага аўтара, аднак у любым выпадку гэта павінна быць пісьменна”. Сам Харэўскі прытырмаваеща нормай тарашкевіцы: “Я словаў сънег без б не пішу”.

Пры гэтым Харэўскі і Вячорка не толькі прэzentавалі новую кнігу, але і адказалі на пытанні, якія тычацца беларускага правапісу, а іх у магілёўцаў назапасілася нямала: пытанні пра асіміляцыйную мяккасць зычных, пра нюансы выкарыстання літар лацінскага алфавіту і г.д. На пытанні: “Ці не спрабавалі вы падлучыцца

да распрацоўкі моўнай рэформы?” госці адказалі, што з раздасцю далучыліся б, але, па іх меркаванні, рэформа беларускай мовы стала для кагосяць выдатным бізнес-праектам, паколькі вывудзіла нямала грошай з беларускага скарбу на новыя кнігі, дапаможнікі, слоўнікі.

Шмат прыемнага сустрэча дала і аматарам кніг на беларускай мове. Са сталіцы госці прывезлі з сабой некаторыя цікавыя выданні, у тым ліку апошнія кнігі Харэўскага “Сто твораў XX стагоддзя” і “Прамоўленае” - усе кнігі можна было набыць напрыканцы вечарыны.

Падрыхтаваў

Юрась Каласоўскі.

На здымках: Вінцук
Вячорка і Сяргей Харэўскі
падчас імпрэзы

Наши кар.

На здымках: дырэк-

Краязнаўчая канферэнцыя ў Лідзе

1 лютага ў Лідскім гісторычна-мастацкім музеі адбылася краязнаўчая канферэнцыя “Сучасны стан лідскага краязнаўства і валанцёрскі рух”. Адкрыла канферэнцыю дырэктар музея Ганна Драб, вяла імпрэзу на цудоўнай беларускай мове Наталля Валынец.

У канферэнцыі прынялі ўдзел прадстаўнікі самых розных краязнаўчых структур

і організацый як дзяржаўных, так і грамадскіх, у асноўным з Ліды і Лідскага раёна, а таксама і з Воранаўскага раёна.

У канферэнцыі прыняў удзел і распавеў пра краязнаўчы рух у краіне старшыня ТБМ імя Ф. Скарыны, кандыдат гісторычных навук Алег Трусаў.

Падчас канферэнцыі прагучалі даклады па гісторыі лідскага краязнаўства (С. Суднік), пра сучасную краязнаўчую працу (Л. Мамантава, А.

тар музея Ганна Драб; старшыня ТБМ Алег Трусаў, кіраўнік Цэнтра дзіцячага турызму і краязнаўства Любоў Мамантава, старшыня навуковы супрацоўнік музея, заснавальнік часопіса “Лідскі летапісец” Валерый Сліўкін, рэдактар газеты “Zemlia Lidzka” Аляксандр Колышка, адміністратар сайту “Pawiet” Леанід Лаўрэш, краязнавец з в. Нача Воранаўскага р-на Уладзімір Руль.

